“Amb Trias, el Girona és el principal favorit a l’ascens”

“Aquest estiu m’hauria agradat venir, però no va ser possible. Ja no és un tema econòmic, sinó que et vulguin”
[Contactes]”N’hi va haver més l’any passat, per jugar a EBA, que aquest”

A Plata, els jugadors són bons, però els costa tàcticament i un dels papers que tinc aquí a Alacant és ensenyar els joves

Format entre La Salle Girona i el Sant Narcís, Quique Garrido (Girona, 20-1-1982) ha teixit la seva trajectòria professional lluny de la seva ciutat natal. Amb 295 partits d’experiència a la LEB Or i 112 a Plata, actualment és el timoner de l’Alacant –acredita 7,9 punts i 3,1 assistències en gairebé 26 minuts–, que demà defensarà el lideratge en el grup Est de LEB Plata contra el Bàsquet Girona a Fontajau (19 h).

No jugava a Girona des de l’11 de novembre del 2011, quan va venir amb el Palència per enfrontar-se al Sant Josep, a Or. Molt temps.

Déu-n’hi-do, sí. Per mi, venir a casa sempre és bonic. Que torni significa que hi ha un equip en categoria professional i aquesta és una molt bona notícia per a Girona, que sempre ha viscut intensament el bàsquet.

El veurem jugar algun dia a Fontajau com a local?

[Riu] Això ho has de preguntar al club, no a mi. Amb el Jordi Trias, abans d’enfrontar-nos en el play-off de semifinals de LEB Or la temporada passada, vam comentar que estaria bé trobar-nos a Girona aquest any. Al final, ell hi és i jo no. Enguany m’hauria agradat venir, però no va ser possible.

A l’estiu, hi va haver contactes?

Van haver-n’hi més l’anterior, per formar part de l’equip d’EBA, que no pas aquest estiu. Ja no és un tema econòmic, sinó simplement que et vulguin. Però també estic content perquè hi ha, a banda d’en Jordi [Trias], en Nil Angelats o en Jusca, gent de Girona que segur que ajudarà a fer afició. Crec que es podria fer un equip amb un bon bloc de gironins que encara estem en actiu i estem jugant a fora, però això ja és una decisió exclusiva del club.

En tots aquests anys, hi ha hagut algun moment que hagi estat a prop de tornar a Girona?

Va ser en l’etapa del Sant Josep [2011/12]. Ens vam asseure un estiu a parlar, però tot depenia de si renovaven en Nacho Ordín. Si ell es quedava, buscaven un altre perfil de base per complementar-lo. Si no, sí que els encaixava. Finalment, Ordín va renovar. Potser ha estat la vegada que he estat més a prop de fitxar per Girona.

El seu últim curs a Girona va ser el 2000/01 amb el Sant Narcís, a EBA. Hi ha hagut molts moments durs tants anys fora de casa?

Sempre n’hi ha, sobretot havent d’estar allunyat dels teus. Per exemple, aquest Nadal, classificant-nos per a la

final de la copa de LEB Plata, em perdo un dinar familiar. És la cara més dura de l'esport. T'ho passes bé perquè el bàsquet és la teva passió, però també t'agradaria anar a fer la canya els divendres amb els amics de tota la vida del col·legi o haver viscut més les meves nebodes de 14 i 16 anys –quan van néixer, ja era fora a jugar–. És clar que la recompensa del bàsquet, havent conegut tants llocs i persones increïbles, tampoc té preu.

Després de nou temporades seguides a LEB Or, es decideix per l'Alacant, a Plata. Per què?

Realment em feia il·lusió continuar a Palència [Or], sobretot per com havíem acabat la temporada. Però no sorgeix la possibilitat de renovar. Em truca el Guille [Rejón, director esportiu de l'Alacant] i em diu que soc la peça que li falta per completar l'equip a Alacant. Ho valoro tot i es tractava d'un bon projecte i en una ciutat històrica. Al final, no és un tema de categoria perquè, com et deia abans, a Girona hauria jugat fins i tot a EBA, sinó de motivació. I estic molt content aquí.

De moment, s'han classificat per a la final de la copa LEB Plata.

Costa molt jugar finals i soc dels que creuen que s'ha de donar valor al fet de jugar-les perquè les temporades són llargues, dures, i hi ha moments de tot. Mai se sap si serà l'última que jugaràs.

L'objectiu principal és l'ascens a LEB Or, i són candidats clars.

Sí, però amb l'arribada de Jordi Trias, el Girona passa a ser el principal favorit. I qui no ho vulgui veure és perquè no vol. En Jordi és un jugador bestial, imparable. Ho era a LEB Or; imagina't a Plata. Crec que, a més, pot ajudar moltíssim des del punt de vista tàctic a fer el que vol en Quim [Costa] i també en el rebot. La seva arribada a Girona és un missatge que es tracta d'un projecte per pujar, no només per estar en la categoria.

I vostès?

És clar que som candidats també a pujar i lluitarem per assolir-ho. Per això soc aquí. Però hi ha altres equips de l'altre grup que també tenen arguments i jugadors com el Sonseca (Navarra) o el Saúl Blanco (Gijón).

El partit de la primera volta [57-61 per al Girona a principis d'octubre] serveix com a referència?

Tot ha canviat molt. Per exemple, llavors jo estava fora de ritme. M'havia perdut la pretemporada per una ruptura al soli i feia quatre dies que m'entrenava. A més, tenim un altre base [Justin Pitts per Vladimír Nemcok] i hem millorat. El Justin té punts a les mans i és capaç de dirigir. I, lògicament, el que marca és la presència de Trias. Ho haurem de fer molt bé per guanyar perquè ell sempre sap llegir els avantatges, com castigar totes les defenses.

La LEB Plata ha canviat molt des que hi havia jugat per últim cop, fa gairebé una dècada?

Bàsicament, és una categoria de formació. A Or, els equips et castiguen quan hi ha un canvi defensiu, es juga amb més espais i hi ha més qualitat. A Plata, els jugadors són individualment bons, però els costa des del punt de vista tàctic: saber quan passar la pilota quan han generat l'avantatge, no fer un bot de més... Aspectes de lectura que els donarà l'experiència. Ensenyar els joves és un dels papers que tinc assignats aquí, com en Trias el pot tenir a Girona.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 07-12-2018, Pàgina 17

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1516345-amb-trias-el-girona-es-el-principal-favorit-a-l-ascens.html